வாக்குத்தத்தத்தின் பிள்ளைகள், நம்பிக்கையின் கைதிகள்

பாடம் 9 நவம்பர் 29, 2025

“நம்பிக்கையுடைய சிறைகளே, அரணுக்குத் திரும்புங்கள்;
இரட்டிப்பான நன்மையைத் தருவேன், இன்றைக்கே தருவேன்.”
(சகரியா 9:12)

இஸ்ரவேலின் 12 கோத்திரங்கள்

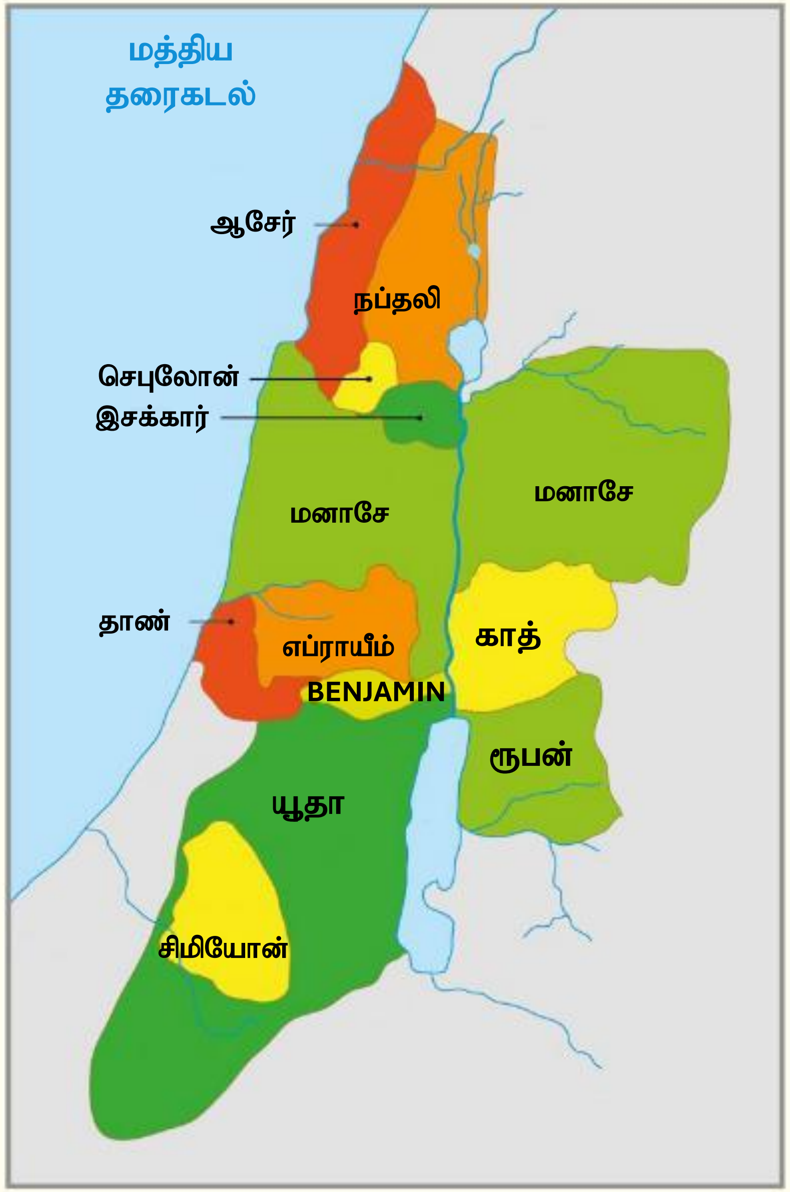

யோசுவாவின் பெரும்பகுதி, 13 முதல் 21 வரையிலான அதிகாரங்கள், இஸ்ரவேலின் பல்வேறு கோத்திரங்களிடையே கானான் தேசத்தின் விநியோகத்தை பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன.

இடங்கள், மக்கள் மற்றும் பழங்குடியினர் பற்றிய குறிப்புகளுக்கு இடையில், ஏற்கனவே இஸ்ரவேலின் சுதந்தரமாக இருந்த ஒரு நிலத்தை நாம் காணலாம், ஆனால் அதே நேரத்தில், அவர்கள் இன்னும் முழுமையாக கைப்பற்றவில்லை.

ஆதாமும் ஏவாளும் இழந்த அந்த நிலத்தை இப்போது நாம் சுதந்தரிந்துக் கொண்டோம் என்பதை இயேசுவின் மரணம் நமக்கு உறுதியளிக்கிறது. இருப்பினும், அதை பெறுவதற்கான "நம்பிக்கையின் கைதிகளாக" நாம் இன்னும் இருக்கிறோம்.

- அ இழந்து போன தேசம்
- ஆ கர்த்தர் கொடுக்கும் தேசம்
- இ தேசத்தை கைப்பற்றுதல்
- ஆ' பரிசை வைத்திருங்கள்
- அ' மீட்கப்பட்ட தேசம்

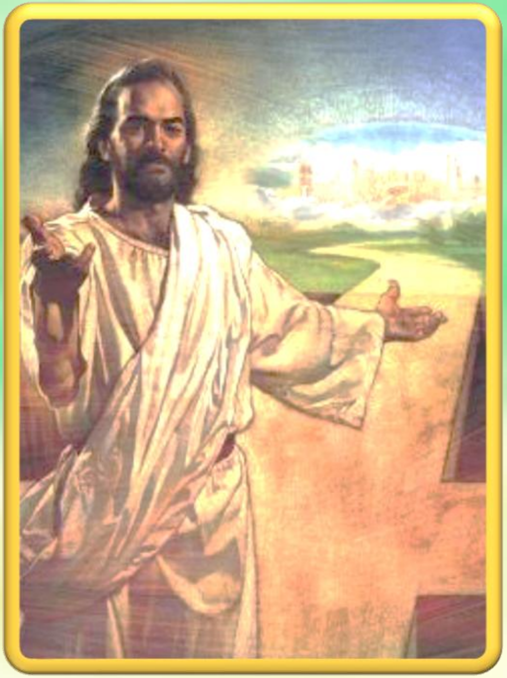

இழந்து போன தேசம்

"அவன் எடுக்கப்பட்ட மண்ணைப் பண்படுத்த தேவனாகிய கர்த்தர் அவனை ஏதேன் தோட்டத்திலிருந்து அனுப்பிவிட்டார்." (ஆதியாகமம் 3:23)

தேவன் ஆதாம் மற்றும் ஏவாளை இந்த உலகத்தின் ஆட்சியாளர்களாக நியமித்தார் (ஆதி. 1:27-28), அவர்களை ஏதேன் தோட்டத்தில் வைத்தார் (ஆதி. 2:8).

அவர்கள் தேவனுக்கு கீழ்படியாதபோது, அங்கிருந்து வெளியேற்றப்பட்டனர் (ஆதி. 3:23). அவர்கள் பூமியின் மீதான ஆதிக்கத்தை இழந்திருந்தனர்.

ஆனால் இழந்த நிலத்தை மீட்டெடுக்க மனிதகுலத்திற்கு தேவன் ஒரு திட்டத்தை வைத்திருந்தார். முதல் கட்டத்தில், அவர் ஆபிரகாம், ஈசாக்கு மற்றும் யாக்கோபுக்கு ஒரு சிறிய நிலத்தை கொடுத்தார்: கானான் (ஆதி. 13:14-15).

படிப்படியாக, தேவனைப் பற்றிய அறிவு ஒவ்வொரு மக்களையும் தேசத்தையும் சென்றடையும் போது, அந்த உடைமை முழு பூமிக்கும் நீட்டிக்கப்படும் (ஏசா. 11:9).

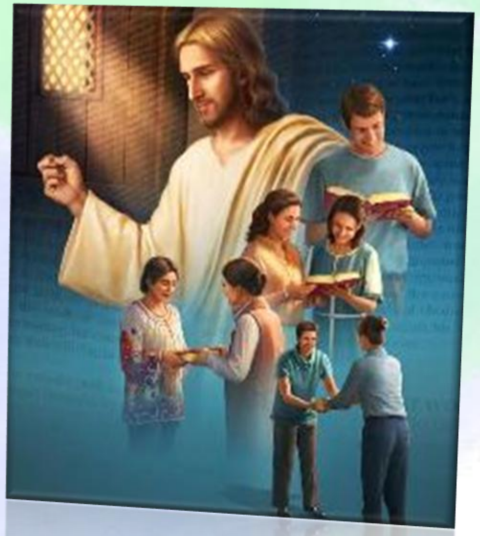

இஸ்ரவேலின் கீழ்படியாமை அசல் திட்டங்களில் மாற்றத்திற்கு வழிவகுத்தது. தேவன் தனது வாக்குறுதிகளை பெறுவதற்காக கற்களிலிருந்து ஆபிரகாமின் பிள்ளைகளை எழுப்பினார்: அதுதான் நாங்கள்(லூக்கா 3:8; எபிரேயர் 6:11-12).

கர்த்தர் கொடுக்கும் தேசம்

"பூமியும் அதின் நிறைவும், உலகமும் அதிலுள்ள குடிகளும் கர்த்தருடையது." (சங்கீதம் 24:1)

ஆதாமும் ஏவாளும் ஏதேன் தோட்டத்தை பெறுவதற்கு எதையும் பெறவில்லை என்பது போல, ஆபிரகாமும் அவருடைய சந்ததியினரும் வாக்குப்பண்ணப்பட்ட தேசத்தை பெறுவதற்கு எதையும் செய்யவில்லை. அது தேவனிடமிருந்து வந்த பரிசு.

இந்த பரிசை நாம் ஒரு வாடகை வீட்டிற்கு ஒப்பிடலாம். இஸ்ரவேலர் கானானில் வாழ முடிந்தாலும், அந்த நிலம் தேவனுடைய உடைமையாக இருந்தது (சங். 24:1).

வீட்டின் உரிமையாளர் கூரை, குழாய் போன்றவற்றின் பராமரிப்பைக் கவனித்துக் கொள்பவர். அதே போல், தேவன் அவர்களுக்கு கொடுத்த தேசத்தில் இஸ்ரவேலர் நம்பிக்கையுடன் வாழ மழையை அருளியது, பயிர்களை பாதுகாத்தது போன்றவற்றை கொடுத்தவர் தேவன்.

ஏதேனில் இருந்தது போல, செலுத்த "வாடகை" இருந்தது: கீழ்படிதல் (லேவி. 20:22). இது உண்மையில் உறவை பற்றிய விஷயம்: தேவனை நேசிப்பதும் அவருடைய ஆசீர்வாதங்களை அனுமதிப்பதும்.

நேற்று, இன்று போலவே, அது நம்பிக்கையின் விஷயமாகவே உள்ளது (எபி. 11:9-13).

தேசத்தை கைப்பற்றுதல்

"ஆதலால் இந்தத் தேசத்தை ஒன்பது கோத்திரங்களுக்கும், மனாசேயின் பாதிக்கோத்திரத்துக்கும் சுதந்தரமாகப் பங்கிடு என்றார்." (யோசுவா 13:7)

யோசுவா வயதான போது, இஸ்ரவேல் கோத்திரங்களுக்குள் தேசத்தை பிரித்து கொடுக்கும்படி தேவன் அவருக்கு கட்டளையிட்டார், அதில் கைப்பற்றபடாத பிரதேசங்களும் அடங்கும் (யோசு. 13:1-7).

நிலம் அவர்களுடையது, ஆனால் அதை சொந்தமாக்க அவர்கள் இன்னும் முயற்சி செய்ய வேண்டியிருந்தது. தேவன் மனிதனை சாராமல் செயல்படுவதில்லை; நாம் நம் பங்கை செய்ய வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார்.

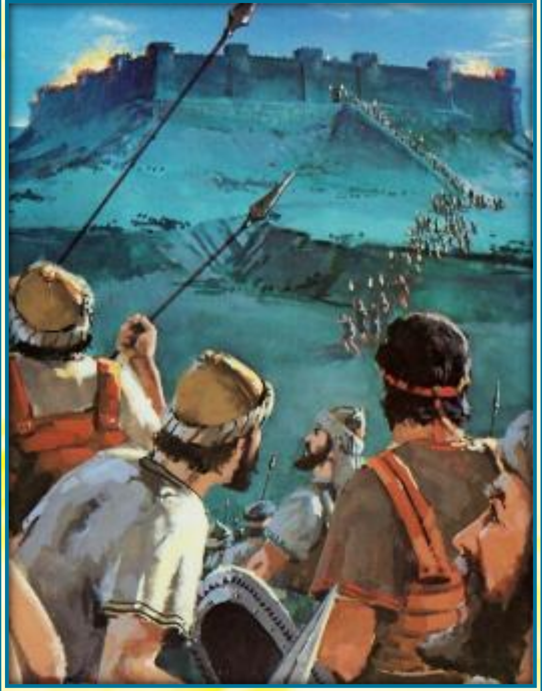

அவர்கள் வெற்றிக்காக போராடினாலும், அவர்களின் வெற்றி அவர்களின் சொந்த தகுதியால் அல்ல, மாறாக தேவனுடைய வெற்றியால் ஏற்பட்டது (உபா. 9:5). இஸ்ரவேலை போலவே, இரட்சிப்பைப் பெறவும் வாக்குறுதிகளை பெறவும் நாம் எதுவும் செய்ய முடியாது (எபே. 2:8-9; கலா. 3:29). ஆனால் அவர்கள் போராடினால்... இன்று நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்?

இரட்சிக்கப்பட்டவுடன், தேவன் தம்முடைய வாரிசுகளிடமிருந்து 2 விஷயங்களை கோருகிறார்: கீழ்படிதல் (பிலிப். 2:12); மற்றும் நன்றியுணர்வு (எபி. 12:28).

பரிசை வைத்திருங்கள்

"தேசம் என்னுடையதாயிருக்கிறபடியால், நீங்கள் நிலங்களை அறுதியாய் விற்கவேண்டாம்; நீங்கள் பரதேசிகளும் என்னிடத்தில் புறக்குடிகளுமாயிருக்கிறீர்கள்." (லேவியராகமம் 25:23)

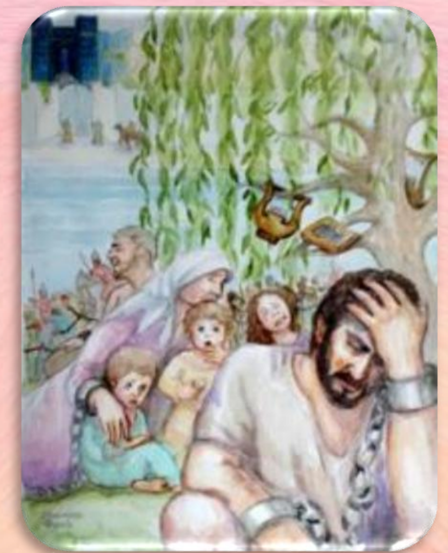

பரம்பரை சொத்து கிடைத்தவுடன், நிலத்தை பயன்படுத்துவதற்கு சிறப்பு விதிகள் இருந்தன: ஓய்வு வருடம் மற்றும் யூபிலி.

ஓய்வுநாளின் பெரிய அளவிலான நீட்டிப்பான ஒய்வு வருடம், தேசம் ஓய்வெடுக்க அனுமதித்தது (லேவி. 25:2-5).
இந்த சட்டத்தை கடைபிடிக்க தவறியது நாடு கடத்தலுக்கான காரணங்களில் ஒன்றாகும் (2 நாளா. 36:20-21).

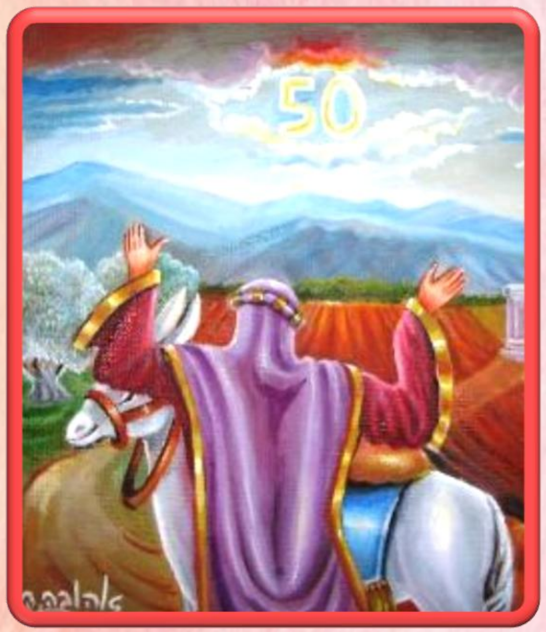

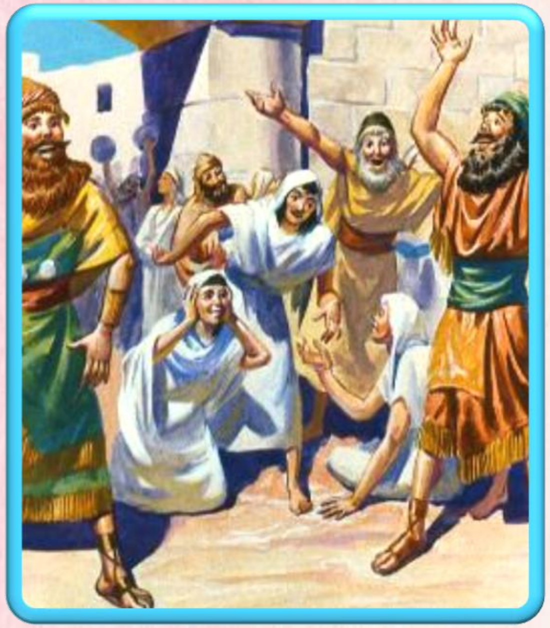

சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளை தவிர்த்து, நிலங்களை அவற்றின் அசல் உரிமையாளர்களிடம் திருப்பி தருவதை இந்த ஒய்வு ஆண்டு பண்டிகை உள்ளடக்கியது(லேவி. 25:10, 23, 40-41).
சாரம்சத்தில், நற்செய்தியின் முக்கிய நோக்கம் இதுதான்: பணக்காரர், மற்றும் ஏழை, முதலாளி மற்றும் பணியாளர், சலுகை பெற்றவர்கள் மற்றும் பின்தங்கியவர்கள் என்ற வேறுபாட்டை அழிப்பது, தேவனுடைய கிருபையின் முழுமையான தேவையை உணர்ந்து நம் அனைவரையும் சமமான நிலையில் வைப்பது.

மீட்கப்பட்ட தேசம்

"நான் என் தாசனாகிய யாக்கோபுக்குக் கொடுத்ததும், உங்கள் பிதாக்கள் குடியிருந்ததுமான தேசத்திலே குடியிருப்பார்கள்; அவர்களும் அவர்கள் பிள்ளைகளும் அவர்களுடைய பிள்ளைகளின் பிள்ளைகளும் அதிலே என்றென்றைக்கும் குடியிருப்பார்கள்; என் தாசனாகிய தாவீது என்பவர் என்றென்றைக்கும் அவர்களுக்கு அதிபதியாயிருப்பார்." (எசேக்கியேல் 37:25)

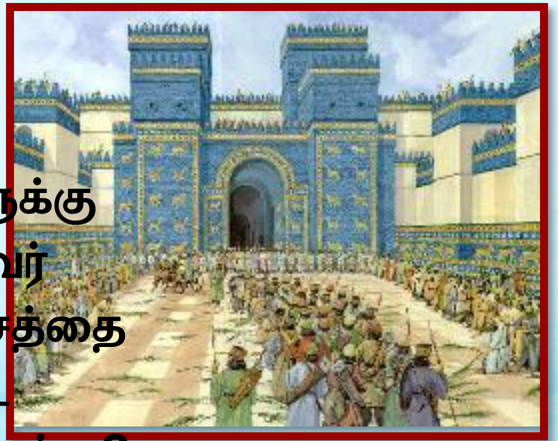

அவர்களுடைய கீழ்படியாமையின் காரணமாக, இஸ்ரவேல் தங்கள் தேசத்திலிருந்து பிடுங்கப்பட்டு பாபிலோனுக்கு தள்ளப்பட்டது. ஆனால் தேவன் அவர்களை கைவிடவில்லை. அவர்களை திரும்ப கொண்டுவந்து, தேசத்தை என்றென்றும் அவர்களுக்கு கொடுத்து, தாவீதை அவர்கள் மீது இராஜாவாக ஏற்படுத்துவதாக அவர் வாக்குறுதி அளித்தார் (எசே. 37:25). ஆனால் இஸ்ரவேலர் அந்த தேசத்தை என்றென்றும் சொந்தமாக்கிக் கொள்ளவில்லை, தாவீது இறந்து நீண்ட காலமாகிவிட்டது. அப்படியானால், இந்த தீர்க்கதரிசனத்தின் அர்த்தம் என்ன?

இங்கே இயேசு அறிவிக்கப்படுகிறார், நித்தியமாக ஆட்சி செய்யும் உண்மையான இராஜா அவர், தம்முடைய இரத்தத்தின் மூலம், நமக்கு நித்திய பரம்பரையை உறுதி செய்கிறார்.

அவரே எல்லா வாக்குறுதிகளின் நிறைவேற்றம் (ரோ. 15:8; 2 கொரி. 1:20). அவரில் நாம் இப்போது ஆசீர்வாதங்களை பெறுகிறோம். எதிர்காலத்தில், வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட சுதந்திரத்தையும் பெறுகிறோம் (1 பேது. 1:3-4). விரைவில், நம் கால்கள் வாக்குப்பண்ணப்பட்ட தேசத்தில் கால் பதிக்கும்.